

اطلاعیه درمورد قرارگرفتن اسامی تعدادی از فعالین اپوزیسیون ایرانی در لیست پلیس بین المللی

حزب کمونیست کارگری (حکمتیست) از قرار گرفتن اسامی ۱۲ تن از اعضای خود در لیست اخیر پلیس بین المللی خبر داده است. دراینکه پلیس بین المللی ، ۱۲ نفر مذکور را به درخواست رژیم ایران در لیست قرار داده است شکی نیست . روال قانونی قرار گرفتن اسامی افراد در لیست مربوطه هم نه فقط در این رابطه خاص بلکه در تمامی موارد مشابه در سایر نقاط جهان نیز به غیر از این نیست. یعنی دولتهای جهان دستگیری افراد متهم به جرایم گوناگون در کشورهای خود را که در خارج مرزهایشان بسر می برند بر عهده این نهاد بین المللی می گذارند . تلقی رذیلانه افراد اپوزیسیون به مثابه مجرمین فراری از جانب رژیم مجرمی که خود داغ هزارهزار جنایت و کشتار و تجاوز بر پیشانی دارد و صحنه گذاشتن بر اسامی ارائه شده از جانب آن توسط یک نهاد بین المللی ، چیزی نیست که بتوان به سادگی از کنار آن گذشت .

با توجه به اینکه نهاد مربوطه ، ظاهرا نهادی است اجرایی و مدعی است که صلاحیت قضاوت درمورد لیست افراد تحت تعقیب ارائه شده توسط کشورهای مختلف را نیز قاعدتا نمیتواند داشته باشد ، بکرات مورد سوء استفاده دولتهای جنایتکاری قرار گرفته و می گیرد که افراد منتسب به اپوزیسیون خود را تحت عنوان بزه کاران و جانیان به پلیس بین الملل قالب می کنند. شیوه مقابله درست با این حقه بازی قانونی! در این مرحله ، دیگر بجای درجا زدن در اعتراض به پلیس بین المللی (که البته بایستی هم صورت بگیرد) انتقال موضوع به قوه قضاییه و صحنه سیاسی و رسانه ای است .

در صحنه سیاسی ، بدیهی است که این موضوع بایستی که بی اما و اگر و در ورای اختلافات سیاسی و دوری و نزدیکی به حزب حکمتیست از سوی تمامیت اپوزیسیون "جمهوری اسلامی" بشدت محکوم و افشا گردد . اگرچه تا کنون هنوز کل ماجرا بگونه ای شفاف و مشخص در جلوی دید ما قرار نگرفته است . شفافیت بخشیدن کافی در این راستا ، اساسا وظیفه اصلی خود حکمتیستهاست .

در رابطه با اینکه چرا از میان کل اعضای حزب حکمتیست بطور خاص و جریانات و خرده جریانات درون طیف " کمونیسم کارگری " بطور عام ، این ۱۲ نفر نشانه گرفته شده اند ، توضیحی از سوی حزب مذکور داده نمی شود . تنها کورش مدرسی با شکسته نفسی بسیار در مصاحبه ای اشاره بدین دارد که جمهوری اسلامی ، با تهاجم به چپ ترین بخش اپوزیسیون خود که سر هیچ جورسازشی ندارد ، شاید خواسته است که از تداعی شدن اعتراضات داخل با حزب حکمتیست جلوگیری کند !

از این شوخی بامزه که بگذریم ، به گمان من انتخاب این افراد بدلیل ارتباط علنی آنان با نهادی در حزب مذکور است بنام " گارد آزادی " . اکثریت قریب به اتفاق ۱۲ نفر مربوطه یا اعضای گارد آزادی هستند و یا در ارتباط علنی با آن . مثل روز روشن است که رژیم پیشاپیش حساب به چالش کشیده شدن موضوع در چارچوب قضایی را کرده است و به همین دلیل هم آدمهایی را نشانه گرفته که نشان عضویت در یک نیروی مسلح اپوزیسیون را بر پیشانی داشته باشند ، حتی اگر نیروی مزبور تنها بر روی کاغذ بوده باشد و در طول عمرش یک عمل مسلحانه هم انجام نداده باشد . حساسیت رژیم بسا بیشتر از خود سلاح ، بر " گفتمان قهرآمیز " متمرکز می باشد . این همان گفتمان ظفرنمونی است که در نهایت بدلیل ویژگی اصلاح ناپذیری رژیم " جمهوری اسلامی " و اعمال قهر ضدانقلابی از جانب آن ، نهایتا حرف آخر را در تحولات آتی خواهد زد و بر زمین آماده قیام فرود خواهد آمد . حتی اگر اصحاب استحاله و مسامحه و مسالمت خود را هزار پاره کنند . چرا که سخن معتقدان پیشانی سفید معامله و مصالحه با جلا نه متکی بر یک تئوری واقعگرا و شناخت از خلق و انقلاب که تنها از سر ترس است و دیگر هیچ . آری تلاش در چسباندن گاندی و ماندلا و غیره با صدمن سریشم به قیام مردم ایران و شرایط ویژه آن که هیچ ربطی به هند مستعمره و آفریقای جنوبی تحت حاکمیت آپارتاید و لهستان دوران جنگ سرد نداشته و ندارد و توجیحات مهوع اندر ضرورت مبارزه غیرخشونت آمیز ! با حاکمیت وحشی و جنایتکاری که پاسخ سکوت تظاهرکننده سبز را با گلوله و کهریزک می دهد ، اگر از روی منتهای جهالت نباشد ، بی تردید از سر ترس است .